

послуг в Україні на 2019-2020 роки : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. № 37-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/37-2019-%D1%80>.

З. Микитюк П. П. Інвестиційно-інноваційний менеджмент [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. П. П. Микитюка. Тернопіль : Економічна думка, 2015. 452 с.

Людмила ДАЦКІВ

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Аліна ЖУКОВСЬКА

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Сфера охорони здоров'я – це сукупність установ, організацій, підприємств, управлінських органів усіх ієрархічних рівнів, що залучені до організації та забезпечення доступного медичного обслуговування населення, виробників товарів, предметів медичного призначення, для надання медичних послуг не залежно від форм власності використовуваних об'єктів [1].

Інновації у сфері охорони здоров'я – це процес створення, одержання та комерціалізації результатів, який спонукає до матеріалізованих змін у сфері.

Пропонуємо систематизувати інновації у сфері охорони здоров'я за різними ознаками: 1) за напрямом спрямування (продуктові (нові матеріали, вироби медичного призначення лікарські засоби, препарати), процесні (нові медичні технології, техніки, обладнання, програми, методи лікування, діагностики та лікування), споживчі (нові медичні послуги, задоволення потреб населення), ринкові (нові ринки, сфери, сегменти)); 2) за рівнем прояву чи спроможністю до поширення (міжнаціональні (мегарівень), національні (макрорівень, рівень країни), територіальні, регіональні (мезорівень), локальні (мікрорівень, рівень суб'єктів господарювання, сегменту ринку), точкові (рівень людини, споживача, нанорівень)); 3) залежно від ступеня трансформації новизни (цілковита (абсолютно нові ідеї), релятивна (відносна новизна, поліпшення інновацій, рекомбінація елементів), умовна (нове сполучення елементів), суб'єктивна (новизна для споживачів, перше ознайомлення з ним)); 4) залежно від рівня системи заходів, що спрямовані на охорону здоров'я (організаційно-технічні, економічні, лікувально-профілактичні, санітарно-гігієнічні); 5) залежно від підґрунтя виникнення (в наслідок НТП, внаслідок розвитку потреб населення, споживачів, ринку).

Інновації у сфері охорони здоров'я – це результат інноваційної діяльності, що реалізується у вигляді забезпечення модернізації матеріально-технічної бази, впровадження новітніх прогресивних засобів і методів лікування,

медичних технологій, виробів медичного призначення і лікарських засобів, удосконалення існуючих методів діагностики та лікування (медичні інновації), розробленні програмних засобів опрацювання інформації, створення нових моделей функціонування сфери охорони здоров'я і розвитку персоналу; має вплив на покращення здоров'я населення та економічних показників суб'єктів господарювання сфери охорони здоров'я.

Питання трансформації економічних засад інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я мають бути спрямовані на формування зрозумілих фінансово-економічних механізмів цільового накопичення та адресного використання коштів, необхідних для реалізації в повному обсязі конституційних прав громадян на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування [1].

Важливим у цьому напрямі є вирішення проблем кадрової політики удосконалення інноваційної політики з метою підвищення ефективності використання інноваційного потенціалу у сфері охорони здоров'я, розгляд і реалізацію напрямів інноваційної діяльності, до яких відносимо: 1) оптимізацію і реструктуризацію мережі, структури та основних напрямів діяльності науково-дослідних установ; 2) посилення ролі національної академії медичних наук України у провадженні пріоритетних фундаментальних і прикладних досліджень; 3) забезпечення розв'язання науково-практичних проблем охорони здоров'я шляхом формування відповідних державних, галузевих, міжгалузевих, регіональних програм; 4) запровадження багатоканальності фінансування медичної науки за рахунок бюджетних та позабюджетних коштів, забезпечення їх раціонального використання для першочергового фінансування конкурентоспроможних наукових розробок фундаментального та прикладного характеру; 5) планування наукових досліджень на конкурентних засадах та спрямування їх на отримання конкретних результатів, впровадження принципів незалежної експертизи наукових проектів та їх результатів, виділення спеціальних грантів під реалізацію проектів переможців конкурсу; 6) забезпечення підтримки визнаних вітчизняних наукових шкіл, підвищення вимог до підготовки наукових кадрів, раціональне використання науково-інформаційних ресурсів; 7) активізація роботи, спрямованої на забезпечення розвитку міжнародного науково-технічного співробітництва, яке сприятиме підвищенню авторитету вітчизняної медичної науки та її інтеграції у світову спільноту; 8) реформування кадрової політики в сфері охорони здоров'я має бути спрямовано на: удосконалення системи кадрового забезпечення цієї сфери з урахуванням сучасних соціально-економічних умов та реальних потреб; 9) запровадження в установленому порядку укладання трудового договору на умовах контракту з керівниками закладів охорони здоров'я, а в подальшому – з усіма медичними працівниками; реорганізацію системи планування і розподілу кадрового потенціалу у співвідношенні «лікар – медичний працівник середньої

ланки» шляхом збільшення кількості працівників середньої ланки; 10) реформування ступеневої медичної і фармацевтичної освіти; 11) здійснення підготовки фахівців за новими спеціальностями: медичний психолог, клінічний фармацевт, економіст охорони здоров'я, спеціаліст з інформатики охорони здоров'я, спеціаліст з експлуатації медичної техніки, менеджер охорони здоров'я; 12) розширення підготовки сімейних лікарів – лікарів загальної практики; 13) розроблення нових державних стандартів вищої медичної та фармацевтичної освіти, освітньо-кваліфікаційних характеристик фахівців, освітньо-професійних програм та засобів уніфікованої оцінки рівня знань медичних і фармацевтичних працівників; 14) удосконалення системи підготовки медичних сестер, розроблення та реалізація програми розвитку сестринства, розширення функцій медичних сестер відповідно до світового досвіду, що знизить потребу в лікарях у державі. З метою досягнення належного рівня здоров'я населення держава повинна забезпечити контроль за механізмами покращення обсягу та якості медичної допомоги, які поступово повинні збільшуватися за рахунок бюджетного фінансування та залучення додаткових джерел фінансування.

Таким чином, існуюча система охорони здоров'я потребує інноваційних перетворень, що торкаються усіх сфер діяльності, здатних підняти її на якісно новий рівень функціонування та розвитку. Тому на сьогоднішній час важливим для вирішення постає удосконалення системи державного регулювання інноваційного розвитку, програмно-цільового управління інноваційним розвитком сфери, фінансування охорони здоров'я в Україні.

Використані джерела

1/Петрух О.А. Петрух О. А. Інноваційний розвиток сфери охорони здоров'я України. *Економіка та держава*. Наук.-практ. журн.: Чорномор. держ. ун-т ім. Петра Могили, ТОВ «ДКС Центр». Київ : Центр, 2018. Вип. 10. С. 107-110.

Ірина ДЕМЧУК

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу ТНЕУ Аліна ЖУКОВСЬКА

ПРОЕКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В УПРАВЛІННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ МІСТА

Активізація процесів децентралізації в Україні значно підвищує рівень відповідальності влади перед територіальними громадами за обрання шляхів подальшого розвитку й результати управління. Така ситуація ставить перед органами місцевого самоврядування нові виклики, реакцією на які має стати